

ДРУЖИМ З ПРЕСОЮ

У СІЛЬСЬКІЙ раді колишнього містечка над Стиром Старої Рафалівки завжди багатолюдно. Сюди приходять громадяни щоразу, коли їм потрібно поспілкуватися з владою, вступити у спілку із законом, виконати свої конституційні права і обов'язки. То лишень на перший погляд здається, що видача довідки чи оформлення форми номер один для одержання паспорта проста процедура. Але на кожного відвідувача витрачається багато часу, щоб розпитати, що потрібно людині, і, відповідно, допомогти їй.

Та не лише такими буденними роботами-трудами живуть у сільській раді. У її працівників широке поле діяльності: від реєстрації новонароджених, шлюбу – до відведення земельних ділянок під забудову, ряду юридичних та нотаріальних послуг.

А ось уже третій рік до сільської ради звертаються ті громадяни, кому потрібна інформація та допомога преси. А саме – знайти нещодавно виданий Указ, потрібний закон, інструкцію, положення, цікаве повідомлення тощо. Тож за всі попередні роки зберігаються тут підшивки газет: "Голос України", "Президентський вісник", "Урядовий кур'єр", "Вільне слово", "Вісті Рівненщини", "Володимирецький вісник" та ряд інших видань.

– Не всі сьогодні мають можливість виписати ту газету, яку хочуть, – розповідає секретар сільради Тетяна Гандзюр. – Періодика нині дуже дорога. Ми, практично, збираємо по копійці, щоб передплатити на півріччя найбільш популярне чи офіційно прийняте видання. Хочу подякувати підприємцям-спонсорам, які надають нам неабияку допомогу. Всі ті "дякую", що кожен раз чуємо за прочитану статтю чи щось виписане із газети, адресуємо їм.

– Ось погляньте, – каже Тетяна Петрівна, – люди чекають, і поки є у них час, залюбки переглянуть свіжі газети. До нас приходять вчителі, студенти, що заочно навчаються у вузах та технікумах, пенсіонери, молоді мами... Ще хочу сказати таке: газети і журнали – річ потрібна. Це – як душевний бальзам. Радіо почув – недочув. А тут кожен раз можеш перечитати, повернутися до прочитаного, занотувати і використати. Щоб не говорили, а газети у нашому житті важливий "інгредієнт". Я теж, переробивши всю домашню роботу, люблю спокійно почитати газети та журнали. Першою я читаю нашу районку. Потім – що цікавого в області та республіці. І якщо немає хорошої телепередачі, – продовжує розмову Тетяна Гандзюр, – знайомлюся з нововведеннями законодавчого характеру. За 17 років роботи у сільській раді преса мені дуже допомагала. Наша сім'я щороку намагається виписати найнеобхідніше. А так хочеться і той жіночий журнал, і ту газету-порадницю. Незабаром розпочнеться підписна кампанія на періодики на наступний рік. В нашій сім'ї це питання вже обговорено. Серед тих видань, яким ми вірні десятиліття, і районна газета "Володимирецький вісник". Лишень хочу побажати її творцям – ширшого діапазону "всесвітньої" цікавої інформації, повідомлень про передовий досвід та корисних порад.

Г. ШТЕРН.

На знімку: Тетяна ГАНДЗЮР із періодикою, якою опікується багато років.

Фото Сергія Дуляницького.